EX LIBRIS MARTIN WEGELIUS.

Sibelius-Akatemian Kirjasto

Osasto K N:o 1014

Wegelius, M.

alkuperäinen

Julnatten käsikirj.

för kör och orkester

W 51

Julnatten.

M. Wegelius

Flauti

Oboi

Clarinetti in B.

Fagotti.

Corni in F: I, II

III, IV.

Trombe in B.

Tromboni I, II.

Trombone III. Tuba.

Timpani in A-d

Triangulo.

Violino I

Violino II.

Viola.

Cello.

Basso

Coro: Soprani

Alti

Tenori

Bassi

Organo.

pp mf p f

crescendo

poco a poco crescendo

Nu bör jar den
Nun hebt sich der

Nu bör jar den
Nun hebt sich der

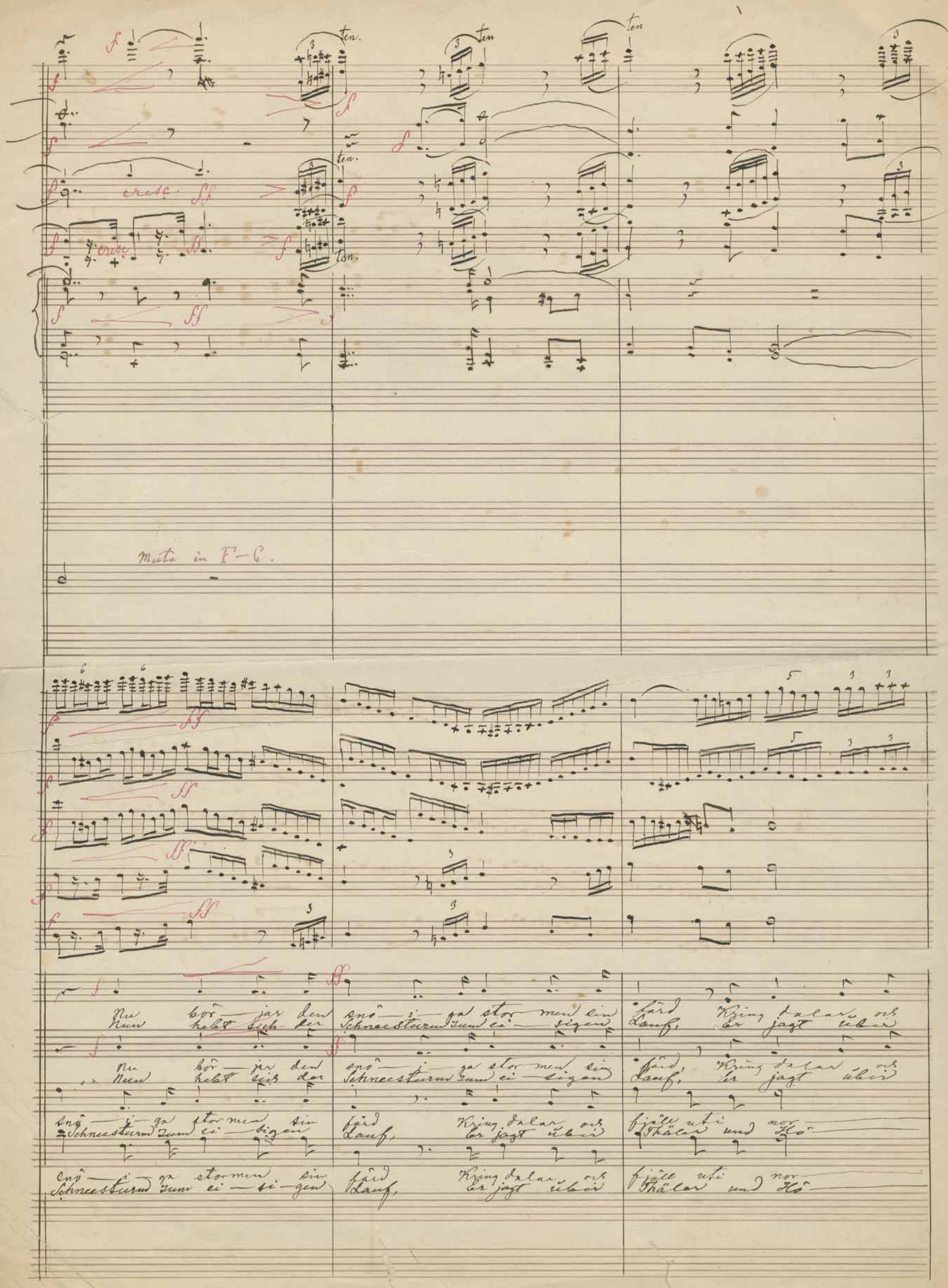
ten.
cresc.
Muta in F-C.
Nu bör — jar den snö — i — ga stor — men sin färd Kring dalar och
Nun hebt sich der Schneesturm zum ei — sigen Lauf, Er jagt über
Nu bör — jar den snö — i — ga stor — men sin färd, Kring dalar och
Nun hebt sich der Schneesturm zum ei — sigen Lauf, Er jagt über
snö — i — ga stor — men sin färd Kring dalar och fjäll uti nor —
Schneesturm zum ei — sigen Lauf, Er jagt über Thäler und Hö —
snö — i — ga stor — men sin färd Kring dalar och fjäll uti nor —
Schneesturm zum ei — si — gen Lauf, Er jagt über Thäler und Hö —

Flauti

Oboi

Clar. I.

Clar. II.

Fagotti.

Corni.

fjäll uti nor — den; Och brasan hon fladdrar i flammande
Thä — lerd und Hö — hen; Hell leuch — tet von Herde der Flammenschein

fjäll uti nor — den; Och brasan hon fladdrar i flammande

den, Och brasan hon fladdrar i flammande härd, i flammande

den, Och brasan hon fladdrar i flammande härd, i flammande
hen; Hell leuchtet vom Herde der Flammenschein auf, der Flammenschein

A.

p pp pp pp pp pp p p p p p p

pp p

pizz p pizz p arco pizz p arco pizz p

hård, Der ljusen de brinna på bor den. Ty ju-len är
auf, Und Licht ist am Fen ster zu se hen. Denn Weihnacht, der

hård, Der lju-sen de brinna på bor den. Ty ju-len är
auf, Und Licht ist am Fen ster zu sehen.

hård, Der lju-sen de brinna på bor den. Ty ju-len är
auf, Und Licht ist am Fenster zu se hen.

hård, Der lju sen de brinna på bor den. Ty ju-len är
auf, Und Licht ist am Fenster zu se hen.

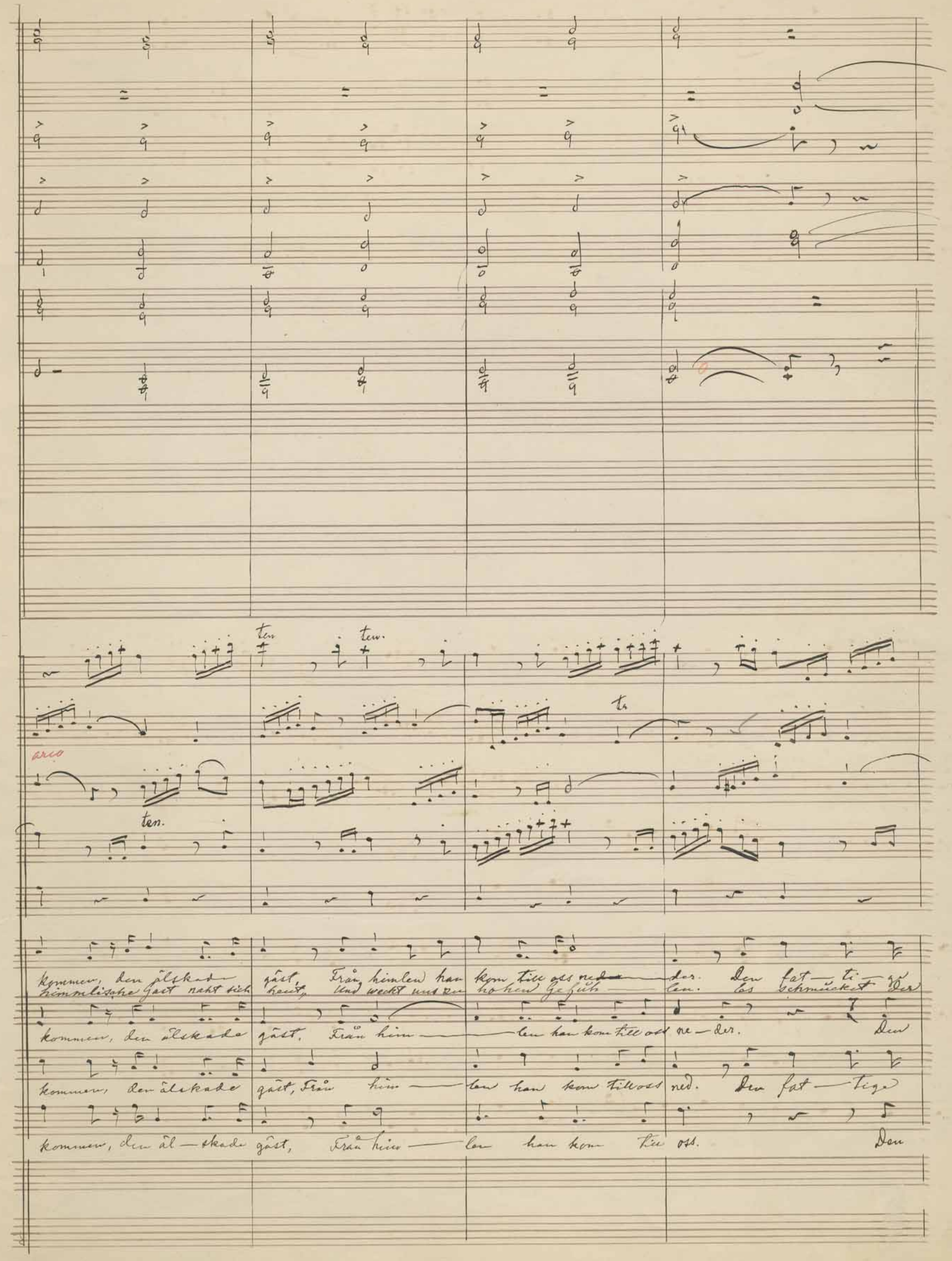
ten
ten.
arco
ten.
kommen, den älskade gäst, Från himlen han kom till oss ne — der. Den fat — ti — ge
himmlische Gast naht sich heut, Und weckt uns zu hohen Gefühl — len. Es schmücket der
kommen, den älskade gäst, Från him — len han kom till oss ne — der. Den
kommen, den älskade gäst, Från him — len han kom till oss ned. Den fat — tige
kommen, den äl — skade gäst, Från him — len han kom till oss. Den

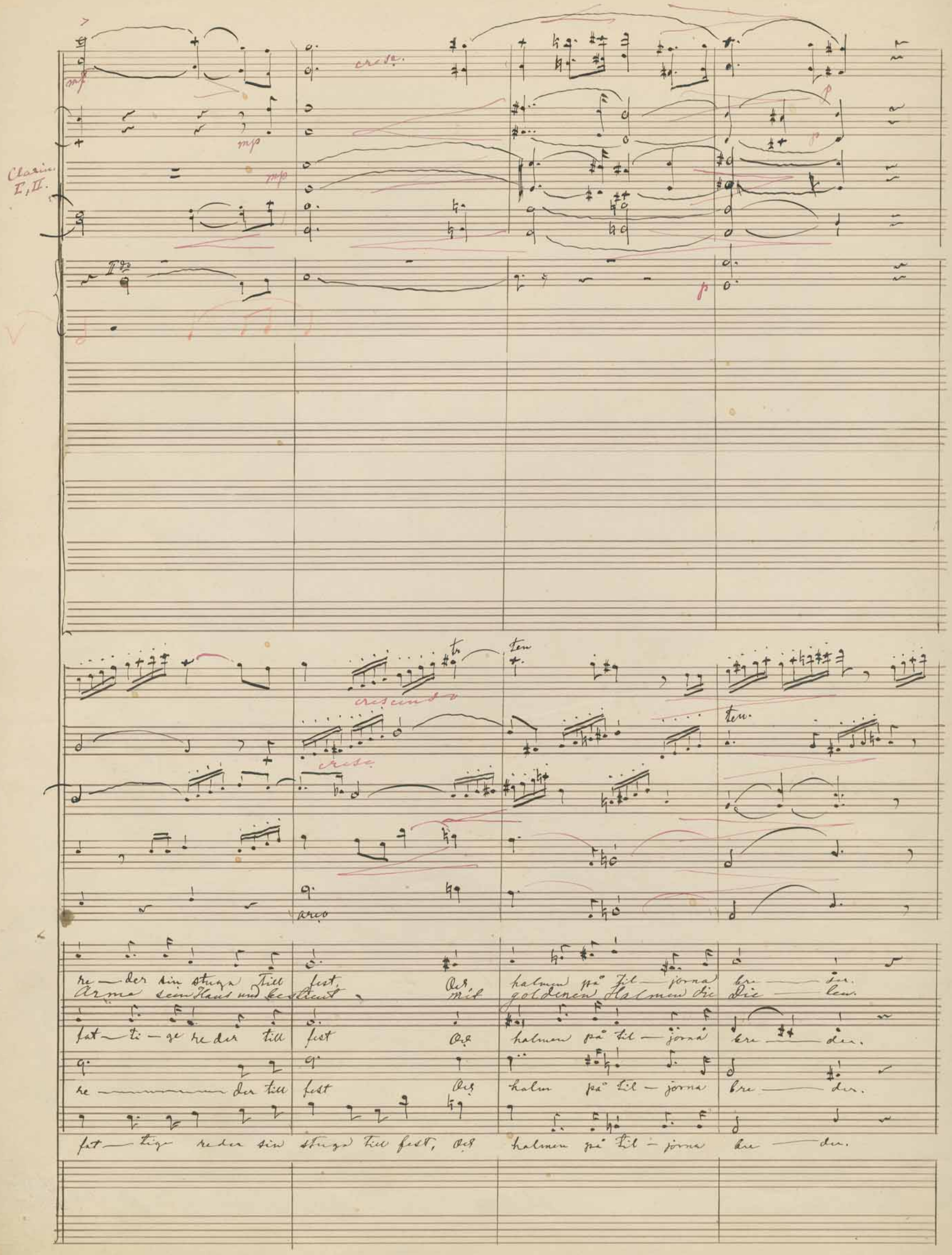
Clarin. I, II.
mf
mp
cresc.
p
crescendo
ten.
arco
re — der sin stuga till fest, Och halmen på til — jorna bre — der.
Arma sein Haus und bestreut mit goldenen Halmen die Die — len.
fat — ti — ge re der till fest Och halmen på til — jorna bre — der.
re — der till fest Och halm på til — jorna bre — der.
fat — tige re der sin stuga till fest, Och halmen på til — jorna bre — der.

p cresc. molto

cresc. molto

p

mp

1mo

pp

pp cresc.

ppp

ppp

tr

p

pizz

arco

pizz

pizz

pizz

pizz

pizz

Guld — locki — ga små Så väntande stå, Ach
Die Divisi: Kleinen sie stehn erwartend und sehn, Es

Guld — locki — ga små Så väntande stå,

Guld — locki — ga små Så väntande

Guld — locki — ga små Så väntande

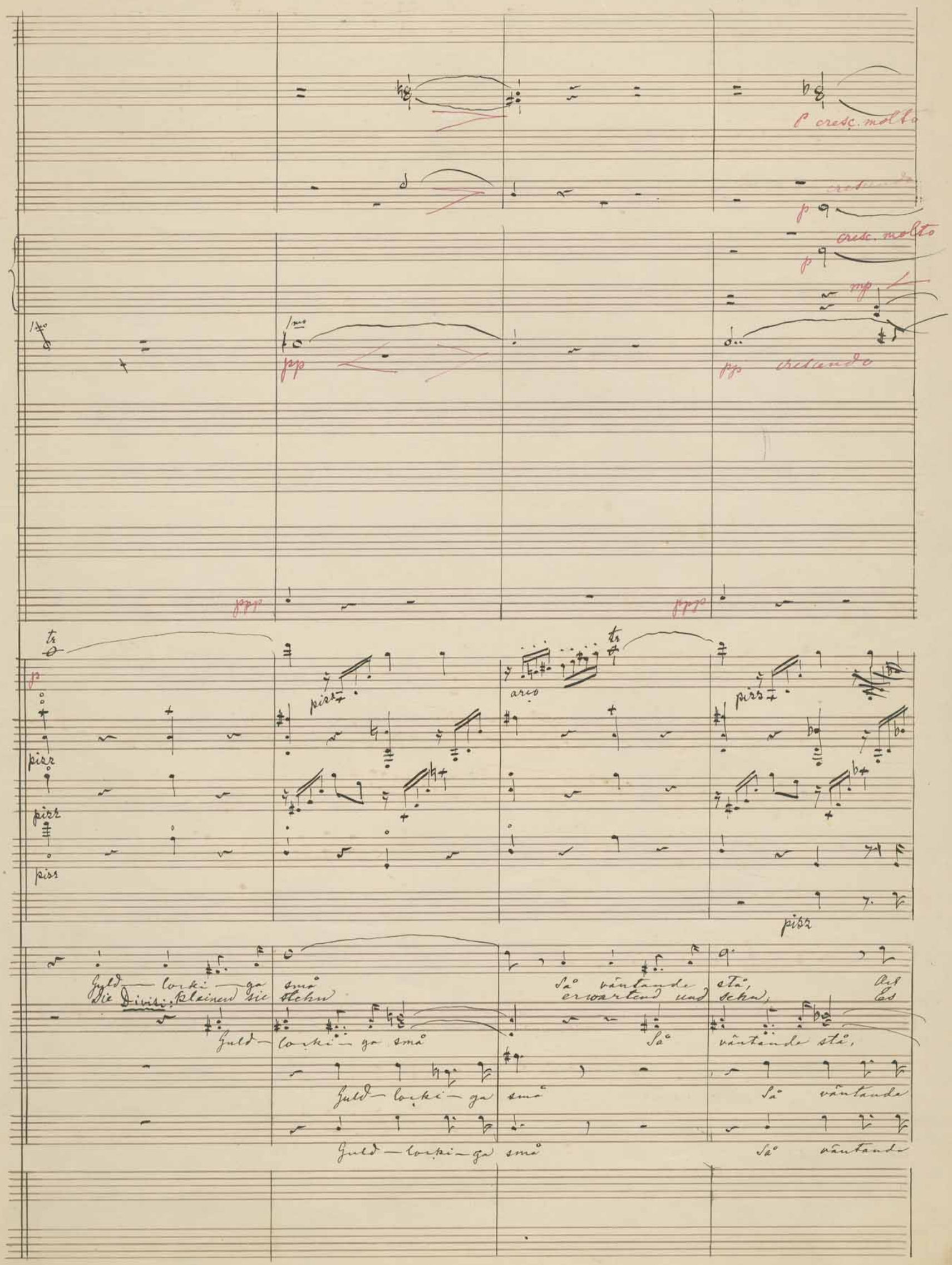

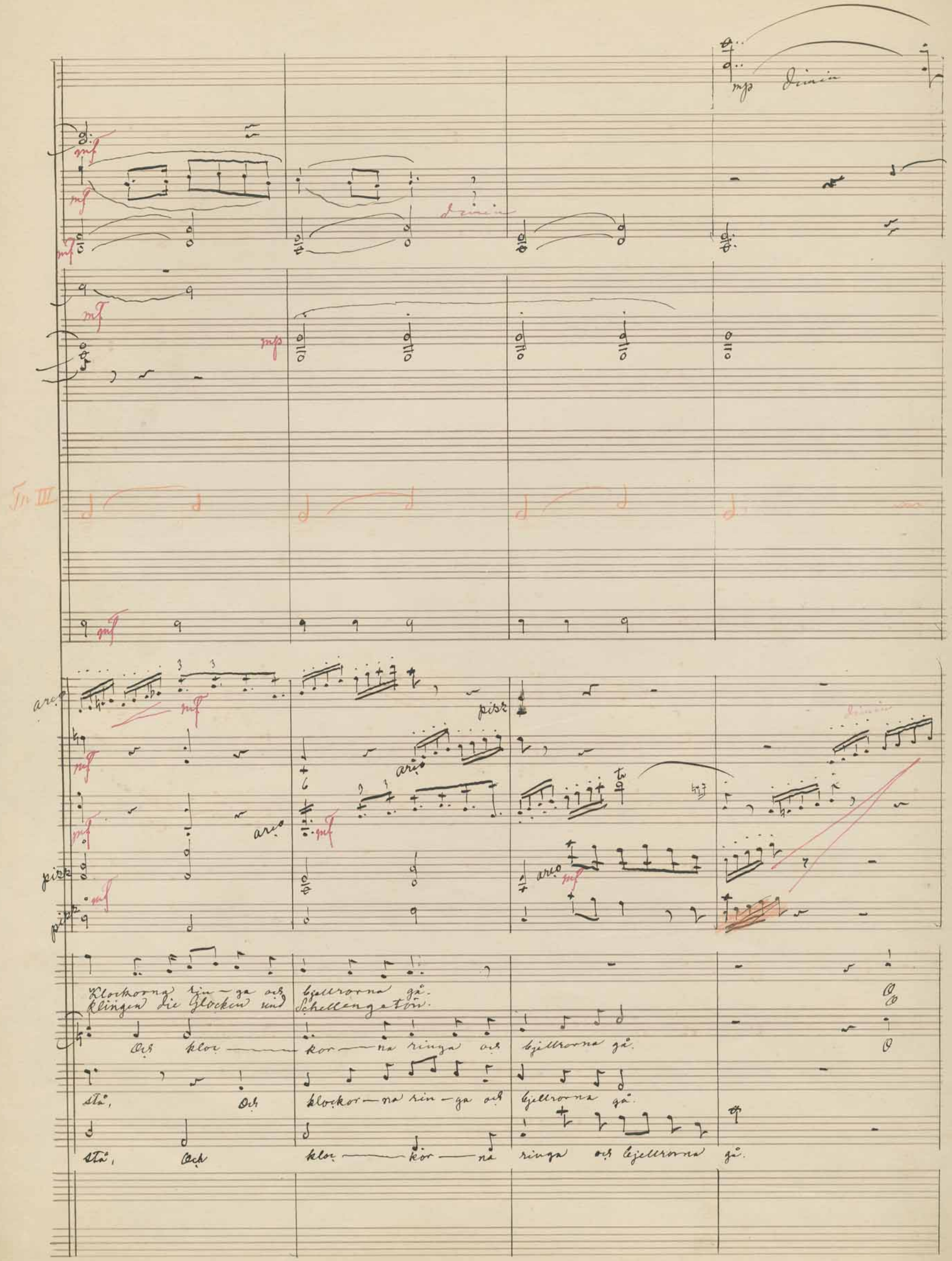
mf
mp
dimin
Tr. III
arco
pizz
Klockorna rin-ga och bjellrorna gå.
Klingen die Glocken und Schellengetön.
Och kloc-kor-na ringa och bjellrorna gå.
stå, Och klockor-na rin-ga och bjellrorna gå.
stå, Och kloc-kor-na ringa och bjellrorna gå.

C.

pp

pp

pp

pp

pp

Violini I

divisi

Con sordini

pp

Con sordini

pp

Con sordini

p

Con sordini

pp

pp

arco

ju — le — tid!

Weih — nachts zeit!

ju — le — tid!

ju — le — tid!

Ped.

poco a poco crescendo

diminuendo

crescendo

dimin

crescendo

dimin

mp

mp

pp

pp

p

crescendo

dimin

pizz!

frid uti nor den!

Fric de im Nor den!

barn doms frid i nord!

barn doms frid!

barn doms frid!

D.

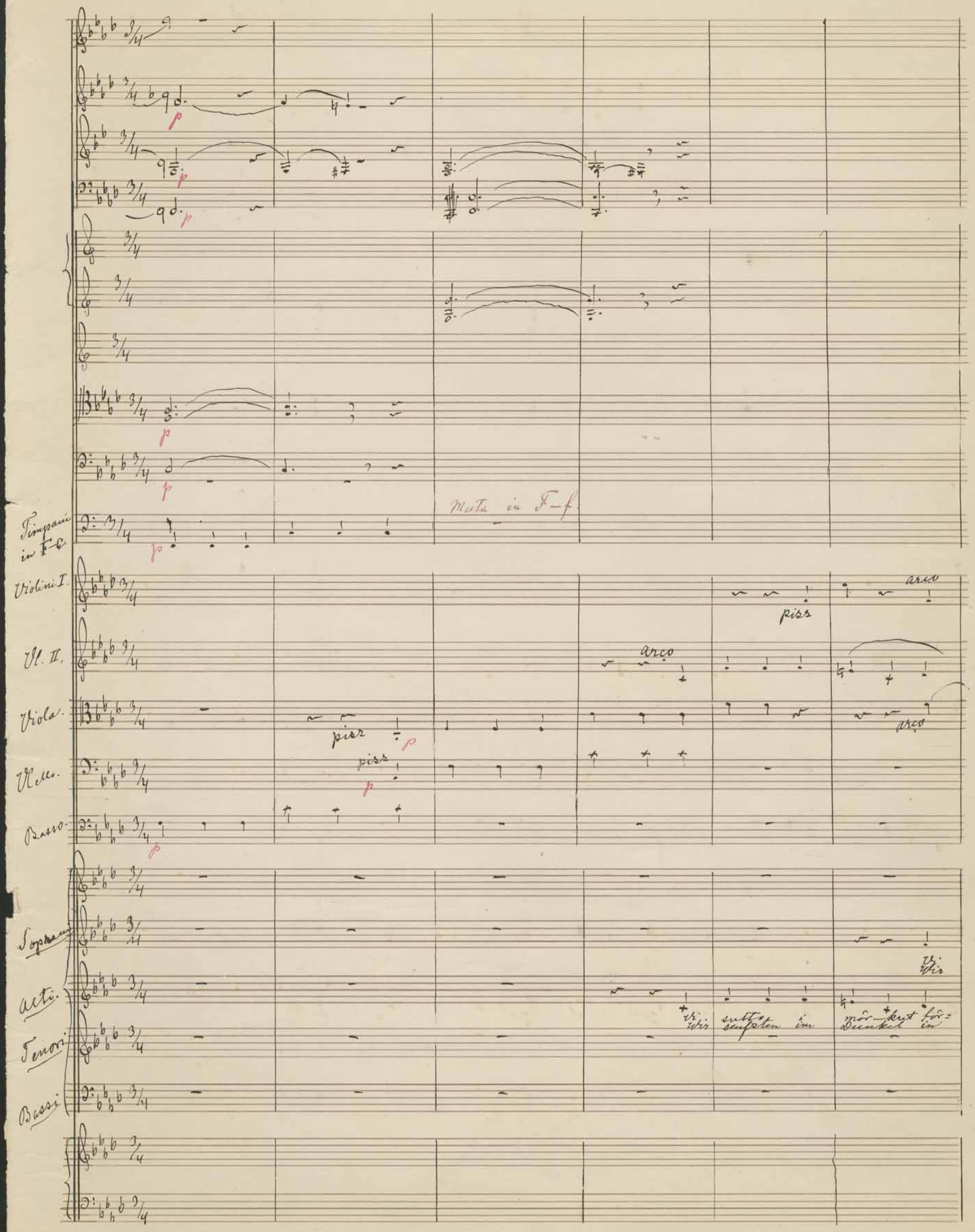
Timpani in F-C.
Muta in F-f
Violini I.
Vl. II.
Viola.
Vlcello.
Basso.
Soprani
Alti.
Tenori
Bassi
pizz
arco
Wir sutto seufzten im mör-kut för-Dunkel in

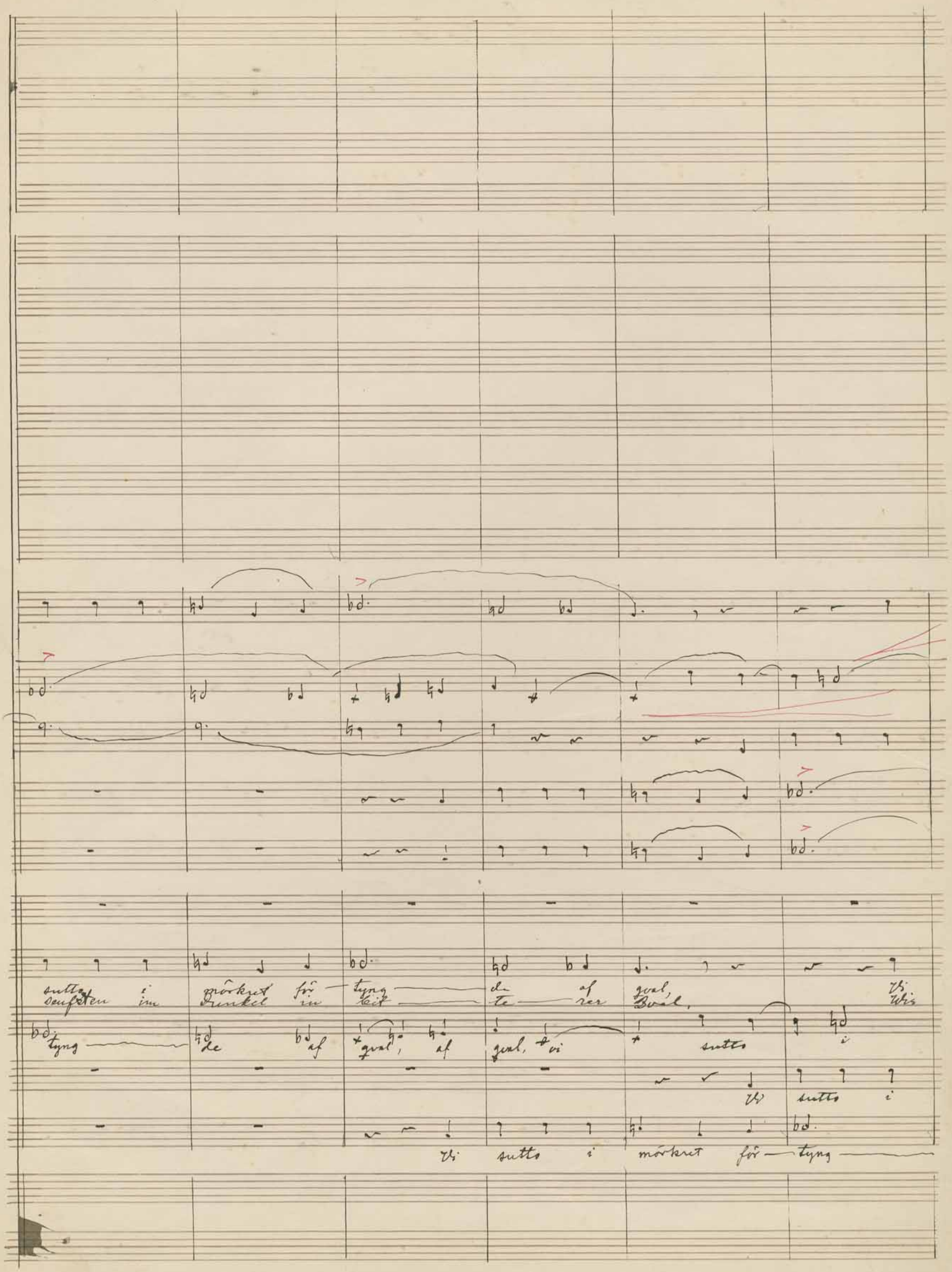
sutto i mörkret för — tyng — de af gval, Vi
seufzten im Dunkel in Cit — te — rer Qual, Wis
tyng — de af gval, af gval, vi sutto i
Vi sutto i
Vi sutto i mörkret för — tyng —

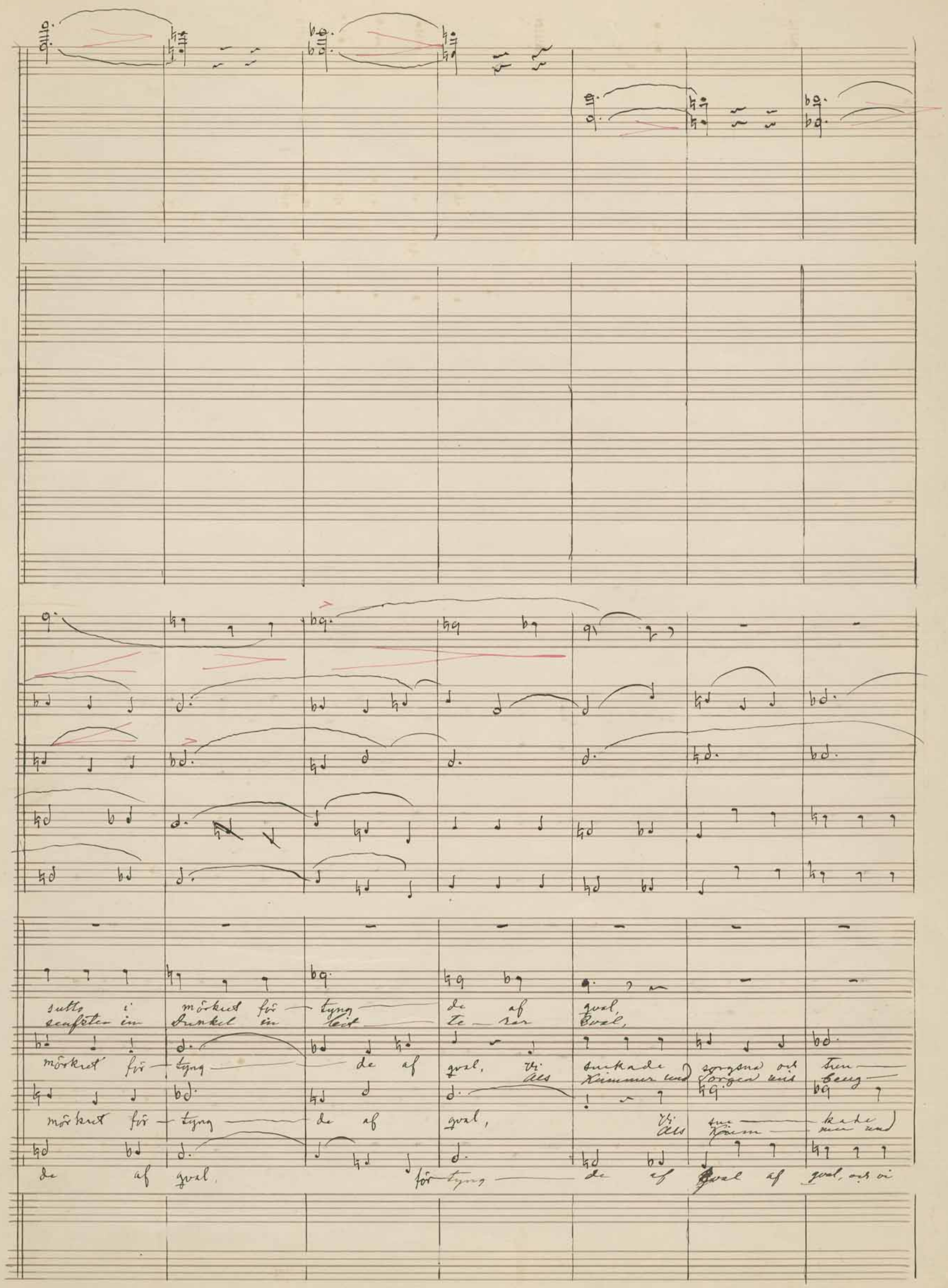
sutto i mörkret för — tyng — de af qval,
seufzten im Dunkel in Leit — te — rer Qval,
mörkret för — tyng — de af qval, Vi suckade sorgsna och tun —
Als Kummer und Sorgen uns beug —
mörkret för — tyng — de af qval, Vi suc — kade
Als Kum — mer und
de af qval, för — tyng — de af qval af qval, och vi

E.

1mo

p

1mo

p

1mo

pp crescendo — — — dimin.

p

p

p

Vi suc-ka-de sorgs-na och tun-ga: När låter Du
Als Kummer und Sor-gen uns beug-ten: Wann lässt du o

ga, vi suc-ka-de sorgsna och tunga: När låter Du
ten,

sorgs-na, vi suc-ka-de sorgsna och tun-ga: När låter Du

suc-ka-de sorgs-na och tun-ga: När låter Du

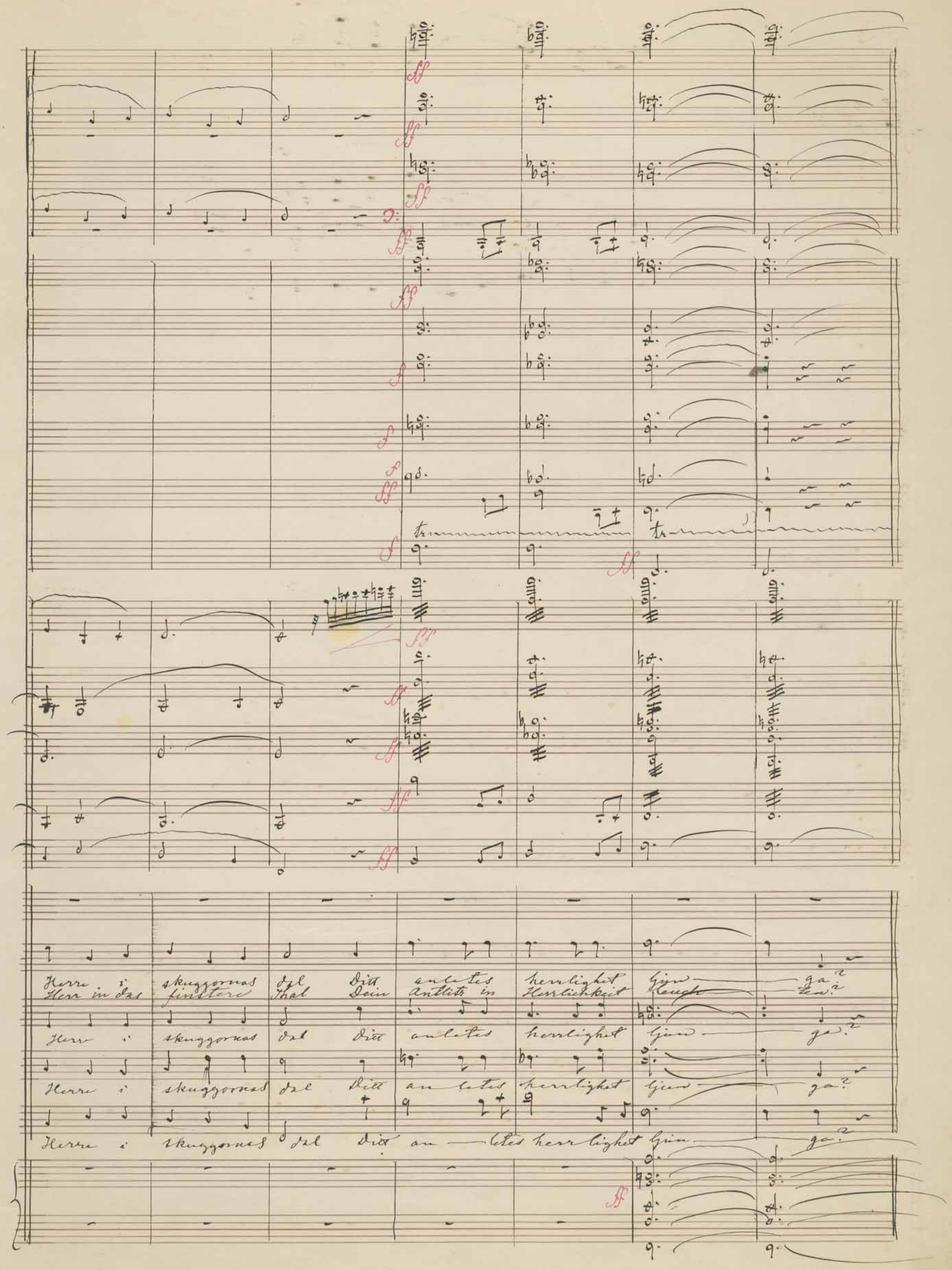
Herre i skuggornas dal Ditt anletes herrlighet Gjun — ga?
Herr in das finstere Thal Dein Antlitz in Herrlichkeit leuch — ten?
Herre i skuggornas dal Ditt anletes herrlighet Gjun — ga?
Herre i skuggornas dal Ditt an — letes herrlighet Gjun — ga?
Herre i skuggornas dal Ditt an — letes herrlighet Gjun — ga?

F.

p

p

p

mf

p

p

p

Af him — mels höjd jag kom — men
Vom Him — mel hoch da komm' ich

Han sände oss
Die Hoffnung sie

Och Herren han sände sin e — viga skatt,

Och Herren han sände sin e — viga skatt,
Und sich, der Allmächtige hat un — ser gedacht,

Han sän — de oss hoppet i nö —
Die Hoff — nung sie wird nicht zu Schan —

mf

mf

är;
her;

Gladt bred — skap jag till
Ich bring euch ei — na

hoppet i nö — den.
ward nicht zu Schan — den.

Ty ljuset är födt i den
Denn dicht ist ge boren ein

Han sän — de oss hoppet i nö — den. Ty

Han sände oss hoppet i nö — den, Han sände oss hop — pet;

den.
den.

Ty lju — set är födt

mp

f

f

1mo

p

p

E — der bär; Stor fröjd I den
gu — te Mähr; Bring Fren

nö — den; Ty ljuset är födt i den mör — kaste natt, Och lifvet har
Schan — den; Denn Licht ist ge — boren in dun — kelster Nacht, Aus Tod ist uns

ljuset är födt i mör — ka — ste natt, Och lif — vet har upp —

Ty ljuset är födt i den mör — ka — ste natt, Och lif — vet har

i den mör — ka — ste natt Och lif — vet har upp —

G. poco a poco crescendo

pp

dim

p

cresendo

p

p

p

p

mf

Tr III

pp poco a poco crescendo

pp poco a poco crescendo

pp

p

pp

sko — len hö — ra här: Kri —
bot — schaft euch, denn wisst: Ge —

uppstått ur dö — den. Vi sågo det gry i Betlehems sky;
Leben er stan — den. Wir sahen den Stern in Bethlehem fern,

— stått ur dö — den. Vi sågo det gry i

upp — stått ur dö — den. Vi sågo det gry i

stått ur dö — den. Vi sågo det gry i Betle — hems

H.

poco à poco crescendo

mf

sempre crescendo — — — diminuendo

poco a poco crescendo — — — diminuendo

crescendo

mp

diminuendo

p

poco a poco crescendo — — diminuendo

sempre crescendo — — — diminuendo

sempre crescendo — — — diminuendo

sempre crescendo — — — diminuendo

sempre crescendo — — — diminuendo

stus, Guds son, oss föd — der är
Co — ren ist uns Je — sus Krist.

Vi tända vår stjer — na för städer och by. O
Wir lassen ihn schein — mern und preisen den Herrn! O

Bet — lehems sky; Vi tända vår stjerna för stä — der och by.

Bet — lehems sky; Vi tän — da vår stjer — na för

sky; Vi tända vår stjerna för stad och by. Kri —
Ge —

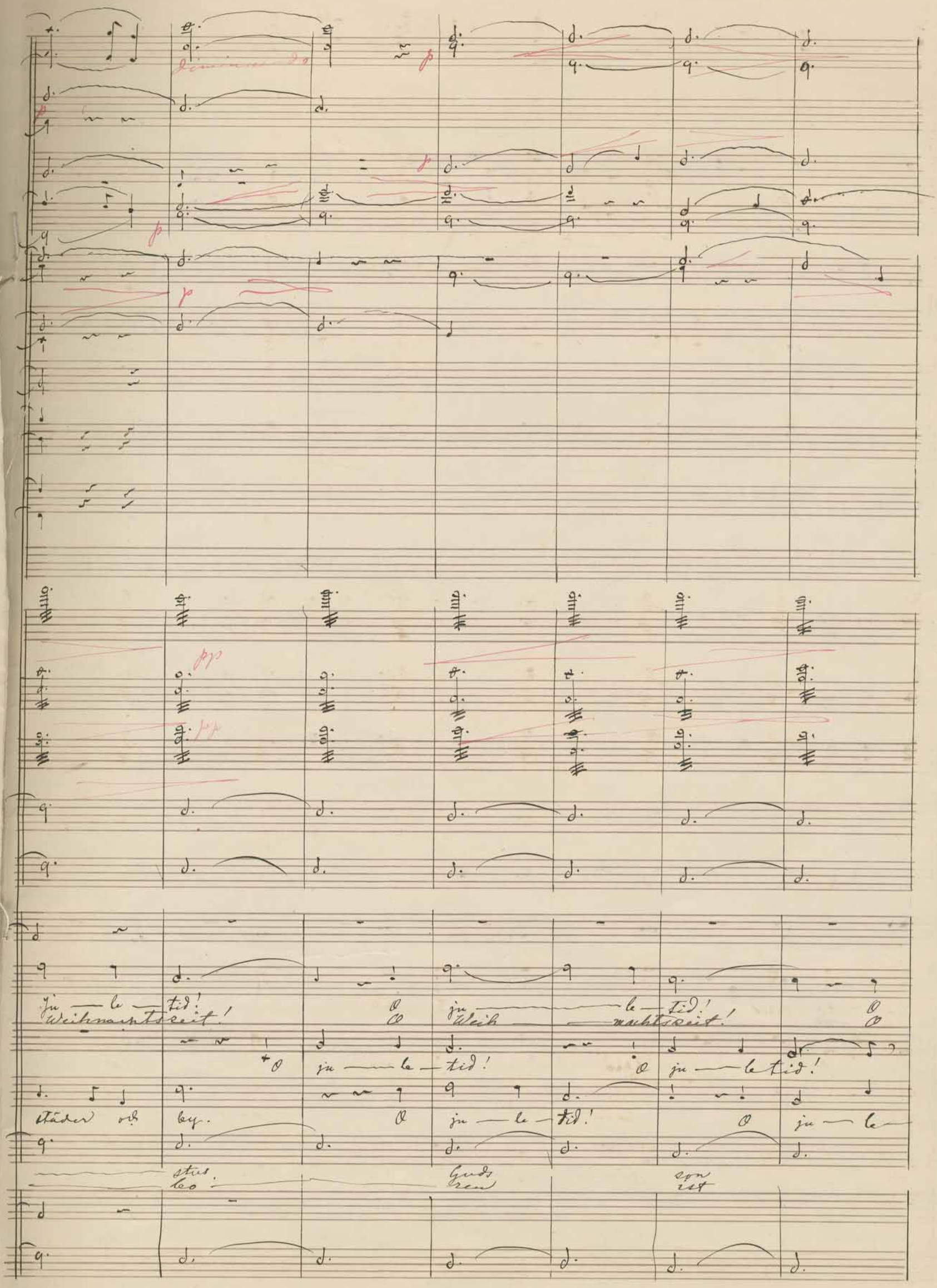
Ju — le — tid!
Weihnachtszeit!
O
ju — le — tid!
Weih — nachtszeit!
O
ju — le — tid!
O
ju — le — tid!
O
ju — le — tid!
O
ju — le —
städer och
bey.
stus
leo
Guds
ren
son
ist

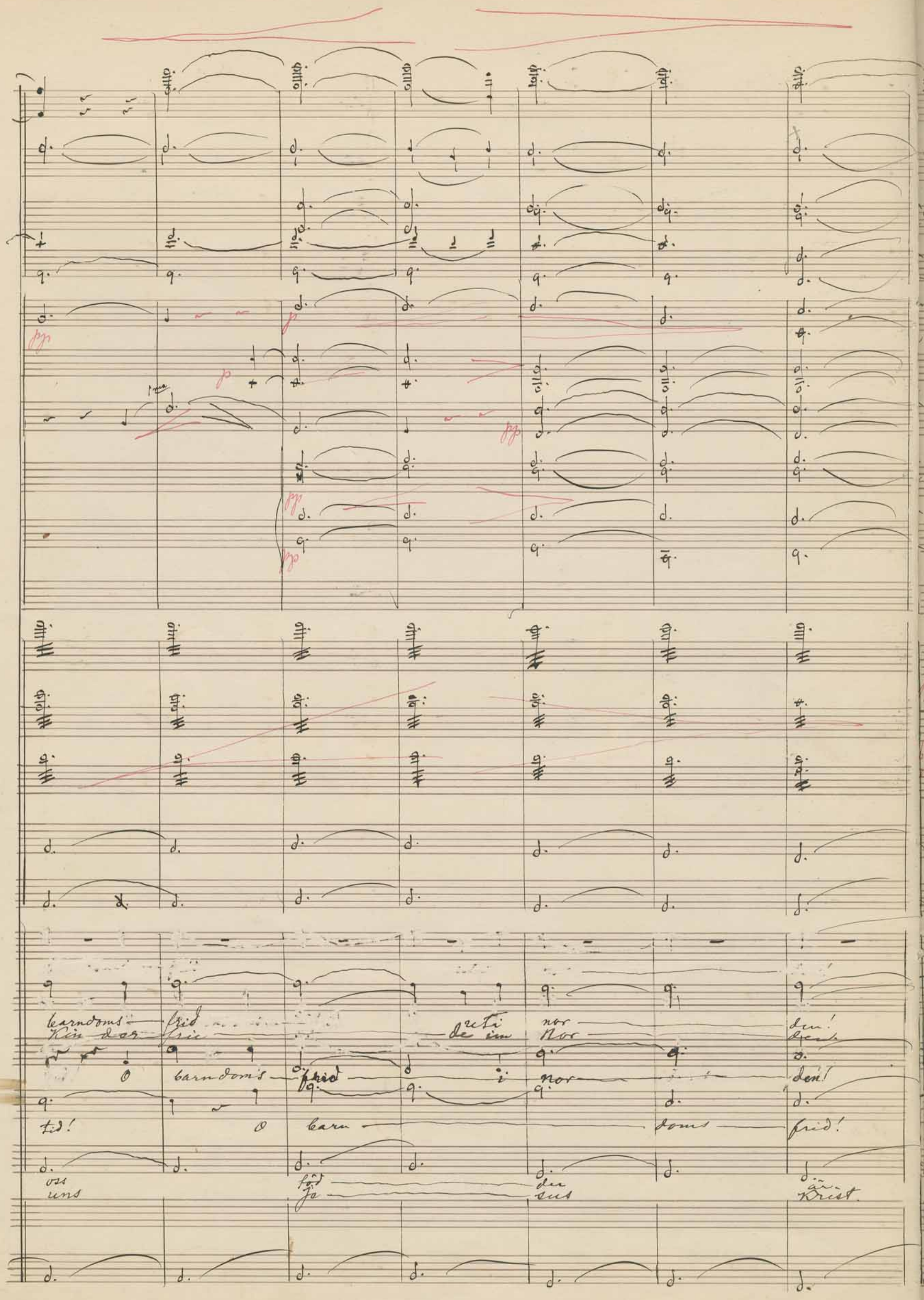
barndoms — frid — reti nor — den!
Kin dor — frie — de im Nor — den!
O barndoms — frid — i nor — den!
tid! O barn — doms — frid!
oss — tôd — du — är
uns — Jo — sus — Krist.

I.

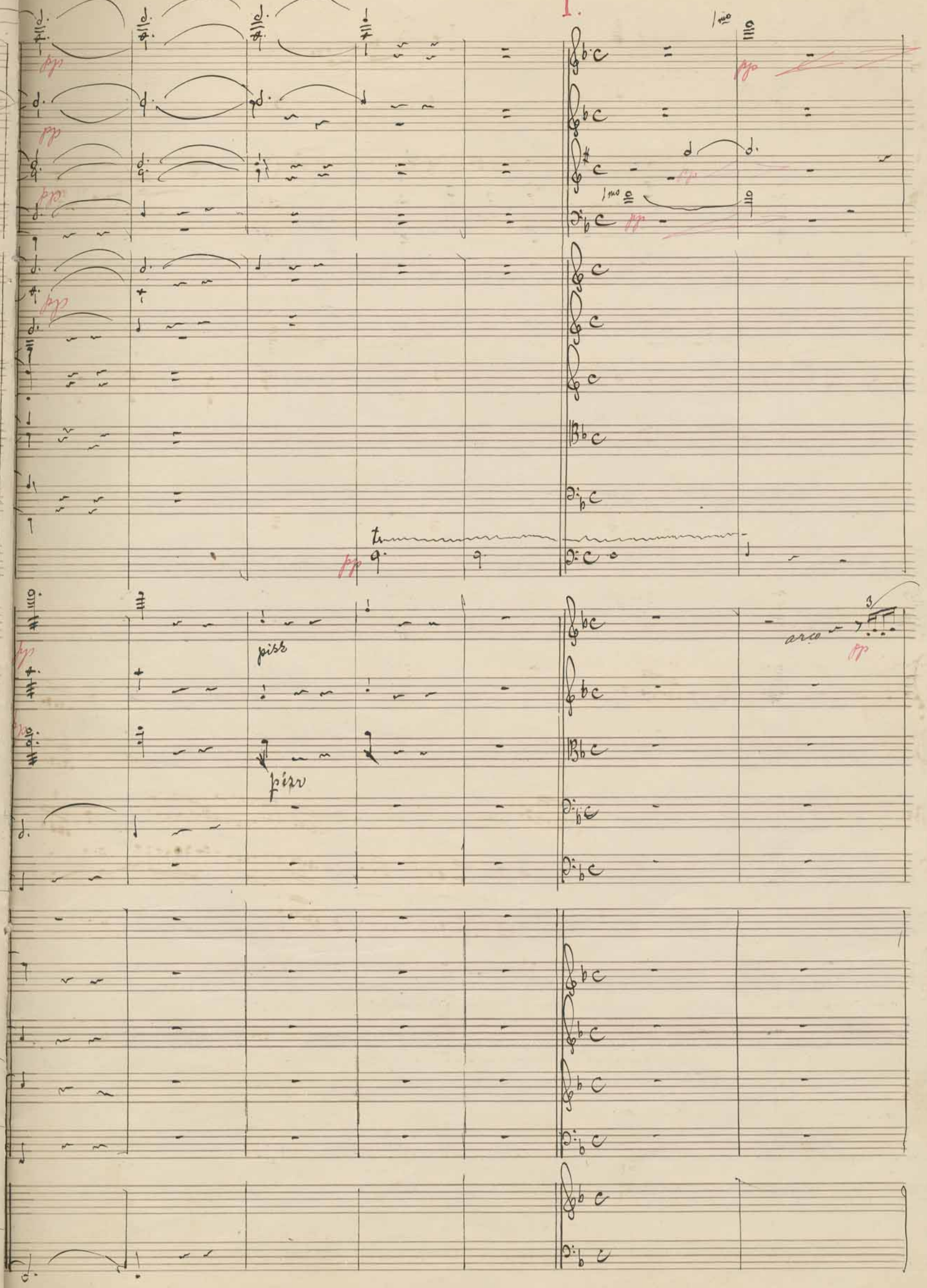

poco a poco crescendo

Flauti. pp

Oboi. pp

poco a poco crescendo

Clarinetti in B.

Fagotti. pp

poco a poco crescendo

Corni I, II in D.

Corni III, IV in F.

Trombe in B. 1mo pp

pp crescendo

p cresc.

Tromboni I, II.

Trombone III e Tuba. Tuba pp

Timpani

Triangolo

Violino I. p

II. arco p

Viola. pp arco p

Vcello

Basso. pp

Coro: Soprani, Alti, Tenori, Bassi

Organo.

Nu byggar den frostiga vinter sin bro På sjöarnas blånande

Nu byggar den frostiga vinter sin bro På sjöarnas blå—

Nu byg—gar den frosti—ga vinter sin bro På sjö———arnas

Nu byg—gar den frosti—ga vinter sin bro På sjö——ar——nas

K.

Mute in F.

1mo

Dimin

pizz

pizz

pizz

vat — ten. Den frustande fåle med klingande sko Han
Wo — gen. Des feurige Füllen mit klingendem Huf Zur

nande vat — ten. Den frustande få — le Han

blå — nande vat — ten. Den frustande fåle med klingande sko Han

vat — ten. Den frustande fåle med klingande sko Han
Wo — gen.

arco

crescendo

Han i — lar till kyrkan i nat — ten. Långt lin vill han åka, det bä — sta i byn; Och
Zur Kirche hin kommt er geflo — gen. Mit Ungeduld eilt es zum Tempel des Herrn, Das
Han i — lar i nat — ten. Långt lin vill han åka, det bästa i byn, Och
Han i — lar till kyrkan i nat — ten. Långt lin vill han åka, det bä — sta i byn, Och
Han i lar till kyrkan i nat — ten. Långt lin vill han åka, det bä — sta i byn, Och

L.

in F.

II do

8va loco

ungmön hon rodnar vid fär — den. Och stormarna hvina vid himmelens bryn, Och
Mädchen wirft freudige Blicke. Im Wirbel erhebt sich der Schneesturm von fern, Es

ung — mön hon rod — nar. Och stormarna hvina vid himme — lens bryn,

ungmön hon rod — nar. Och stor — marna hvina i skyn

ungmön hon rod — nar, rodnar vid färden. Och stormarna hvi — na i

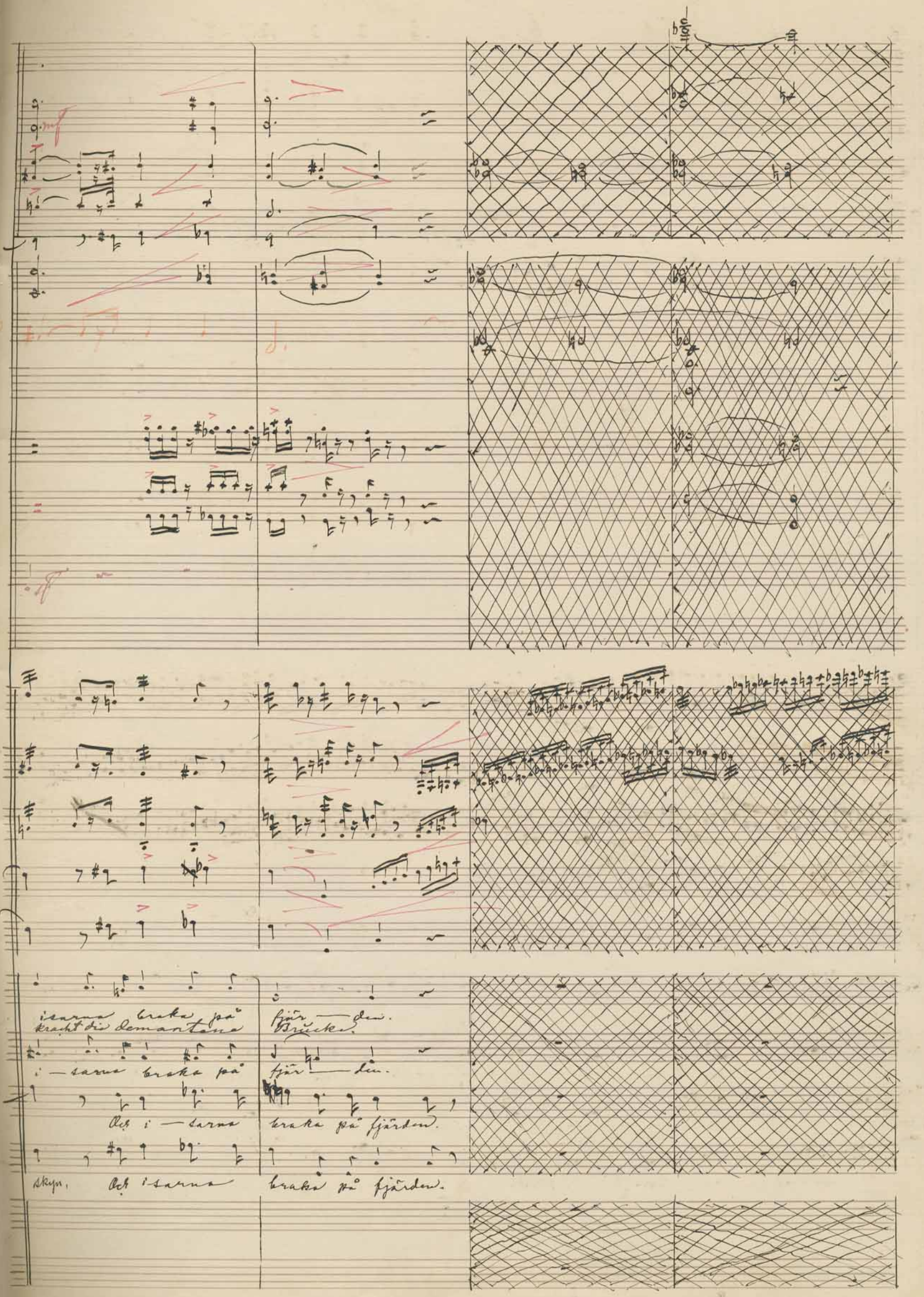
mf
isarna braka på fjär — den.
kracht die Demantene Brücke.
i — sarna braka på fjär — den.
Och i — sarna braka på fjärden.
skyn. Och isarna braka på fjärden.

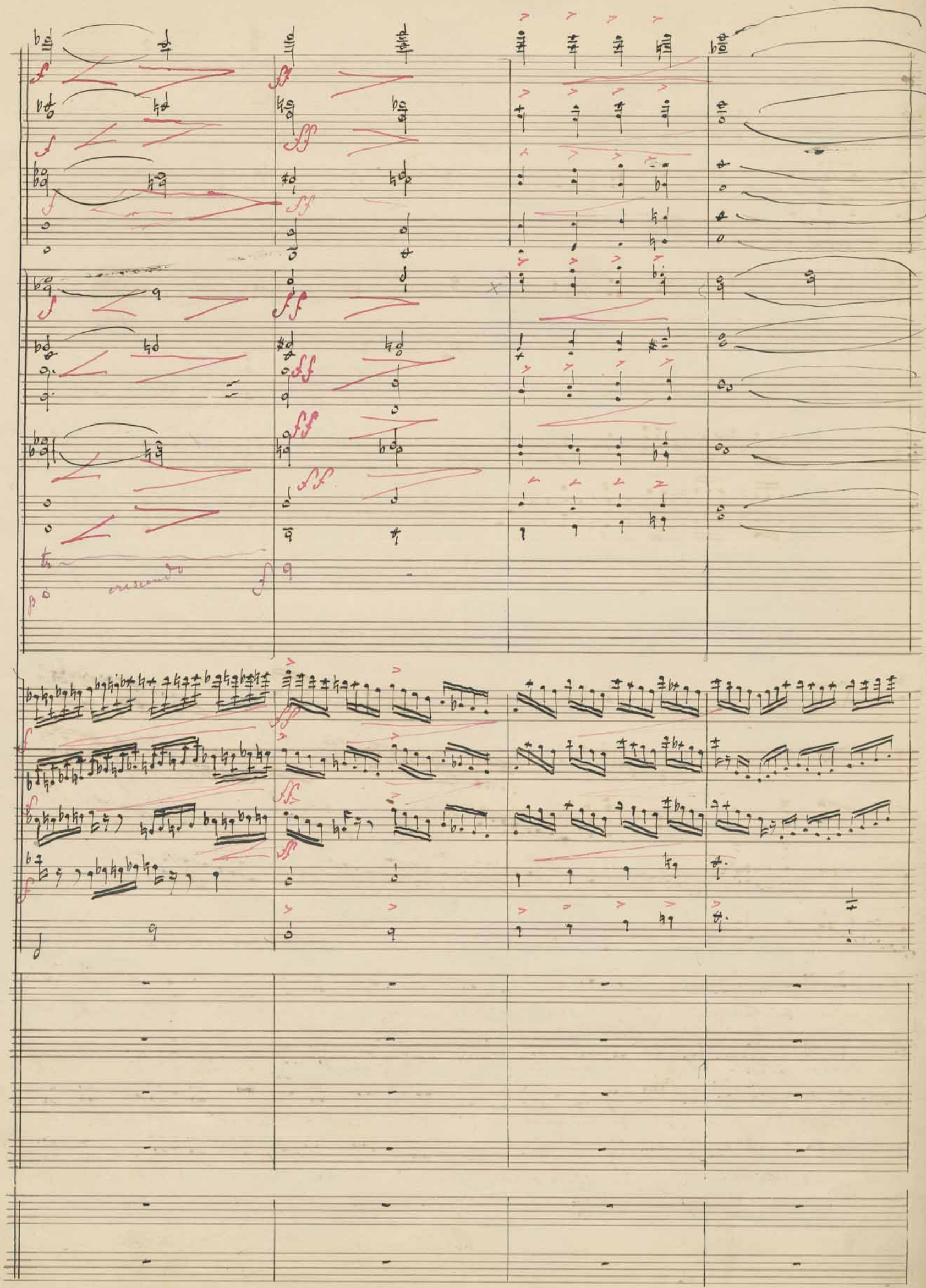
cresc.

M.

Men strålande skön, I psalmer och bön, Står kyrkan der borta på kullen vid
Doch hell wie ein Strahl, Im hohen Chorale Grüsst fernher die Kirche vom Hügel uns

Men strålande skön, I psalmer och bön, Står kyrkan der borta på kull—

Men strålande skön I psalmer och bön, Står kyrkan der borta på kullen vid

Men strålande skön, I psalmer och bön Står kyrkan der borta på kullen vid

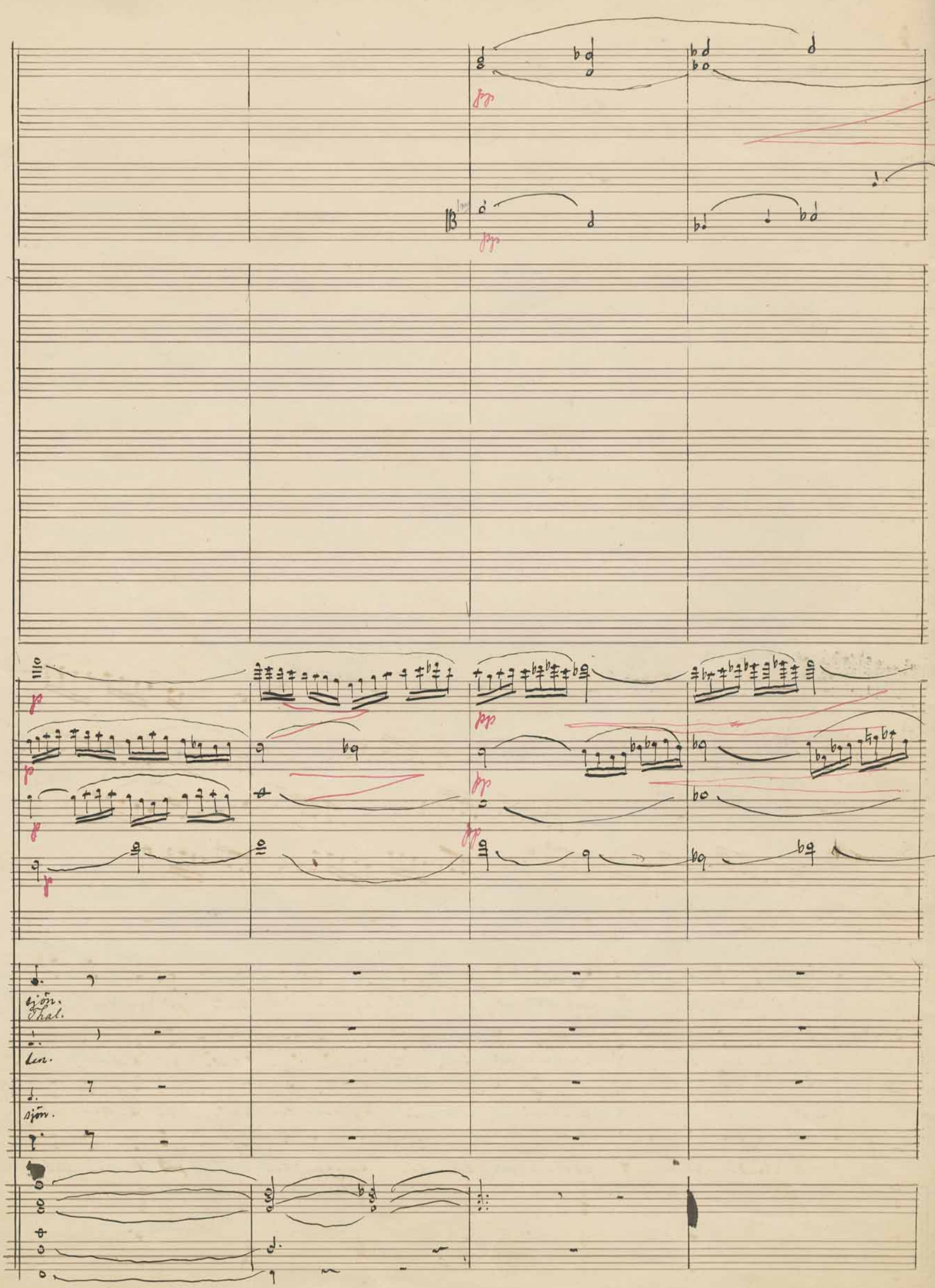
fp
fp
p
p
f
f
dim.
dim.
dim.

N.

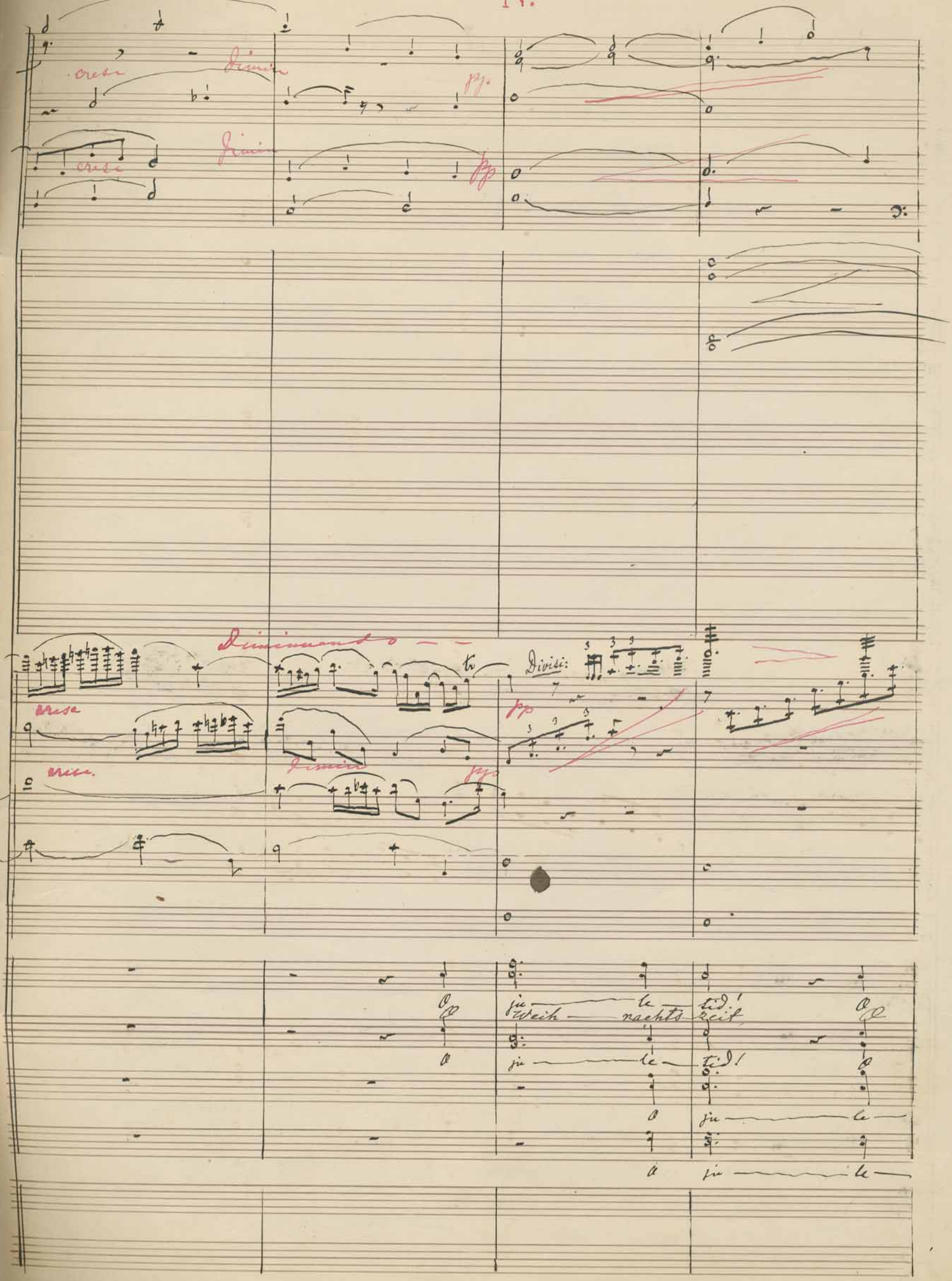
cresc
dimin
pp
Diminuendo
Divisi:
O ju — le — tid!
Weih — nachts zeit
O ju — le — tid!
O ju — le —
O ju — le —

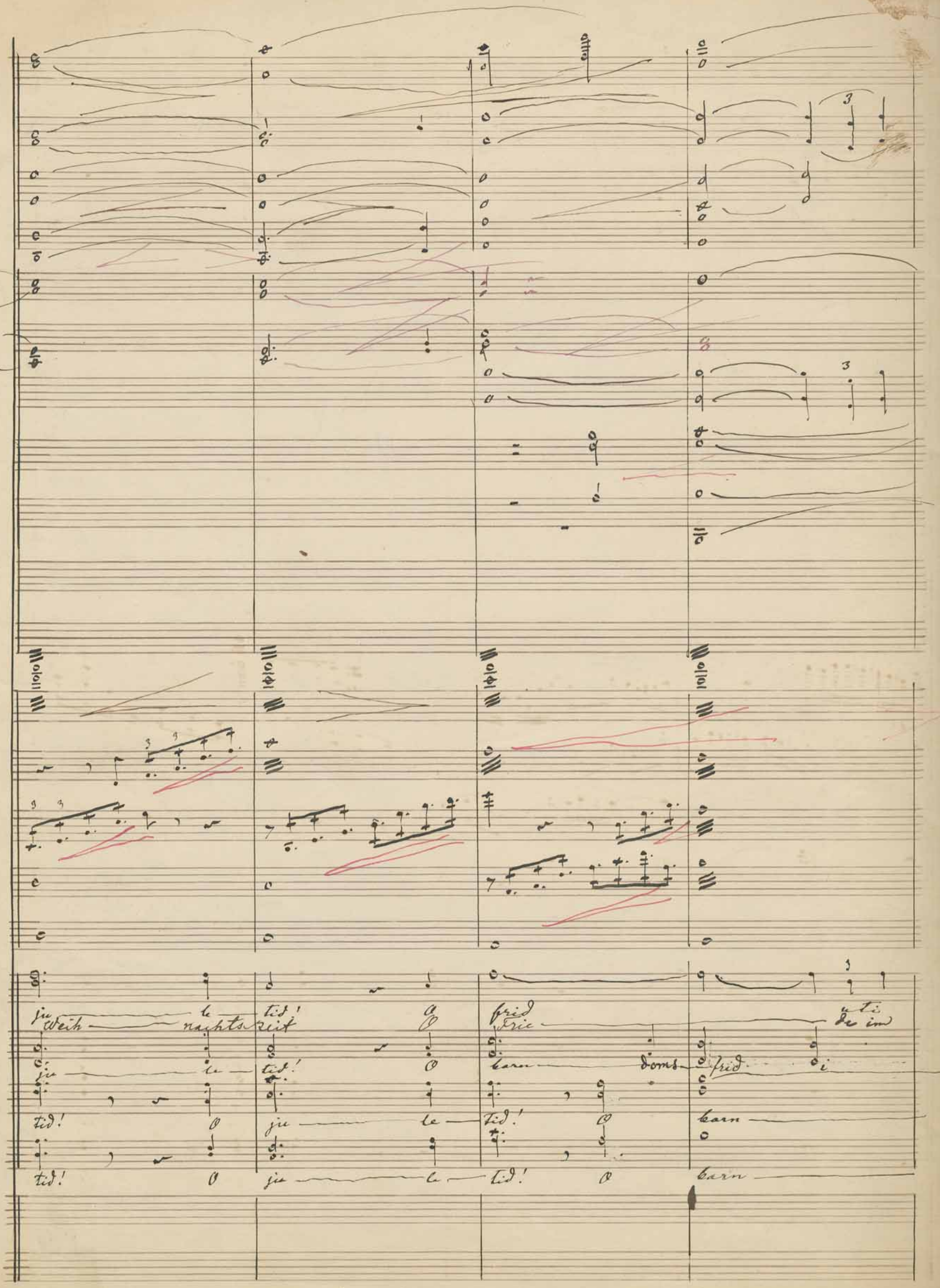
Weih
nachts
tid!
tid!
tid!
tid!
tid!
tid!
tid!
fried
Frie
de im
fried
de
tid!
tid!
tid!
tid!
tid!
tid!
tid!

espress.

espr.

espr.

1mo

espress.

p dimin

p dimin

p

p

dimin

pp

espr.

nor — den!

nor — den!

nor — den!

doms — frid!

doms — frid!

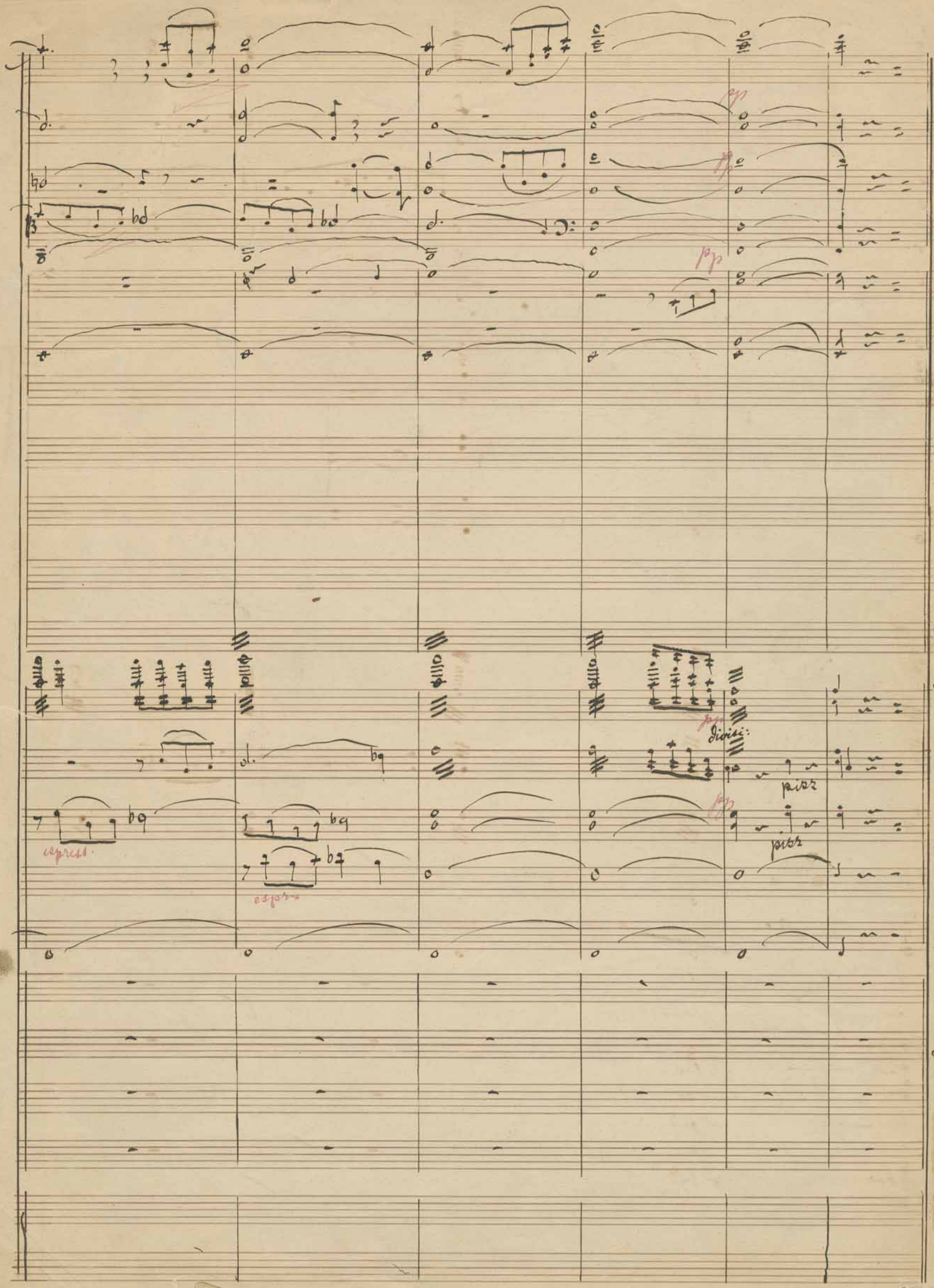

Börjad: München 1877, afslutad: Helsingfors 18 7/11 79.

Börjad i München 1871, afslutet i [illegible]